

‘... er mag gelachen worden.’

Theatersolo *Vals Plat*

28 oktober 2013, Campustheater

Geschreven door: Nathalie Evers

Student CMV

Een theaterstuk dat keihard over kanker gaat én waarbij gelachen mag worden. Kitty van Mil neemt je in *Vals Plat* mee in haar gevecht tegen borstkanker en alles wat daarbij komt kijken. Vanaf haar fobie die zij op jonge leeftijd voor kanker ontwikkelde tot aan het moment dat ze kankervrij werd verklaard. ‘Met kerst gooide ik uit wanhoop en woede met een pantoffel de schapen uit de kerststal. Ik keek naar de kameel. Waarom stond er geen dromedaris bij? Kon ik er al aan wennen... één bult’. *Vals plat*, een theaterstuk over harde kanker, met een goede dosis aan relativerende grappen.

In de familie van Kitty komt kanker veel voor. Haar vader, die zij nooit heeft gekend, overleed aan kanker op 25 jarige leeftijd. Zonder ook maar een kans te hebben gehad op een behandeling. Bij Kitty werd in 2010 de diagnose van een ingewikkelde vorm van borstkanker vastgesteld. Haar reactie hierop was: ‘Schiet me maar meteen dood’. Een behandeling wil ze niet. Liever gaat ze dood, dan dat haar borst eraf zal gaan. Na een moeilijke periode besluit ze om de behandeling te ondergaan, ondanks dat er maar een kleine overlevingskans voor haar is.

Na een aantal chemo’s besloot Kitty om een theaterstuk te schrijven over de malle molen waarin een kankerpatiënt belandt. De ziekenhuisbezoeken, het vinden van de juiste oncoloog, de amputatie van haar borst, de chemo-cocktails en hun bijwerkingen, het uitzoeken van een nieuwe borst, tot aan de verlossende woorden: ‘je bent kankervrij’.

Daarnaast gaat het ook over het erachter komen van wie om je heen echt zijn en wie niet. En wat kanker met je persoonlijkheid doet. Je houdt het niet vol om je achter een sterk imago te verschuilen, zoals Kitty dat wel probeerde. ‘Ik heb niks van de kanker geleerd, maar heb ik er wel iets door geleerd. Kanker maakt zichtbaar’.

Met enkel een witte fiets en een rode ligbank als decor, de juiste kleding en goed geformuleerde teksten weet Kitty het publiek stil te krijgen bij de moeilijke momenten tijdens haar gevecht. Maar tegelijkertijd probeert ze, met keiharde en relativerende grappen, de taboe om niet te lachen over kanker te verbreken. En dat lukt haar. Als publiek zul je lachen... of je nou wil of niet. En juist dat, maakt *Vals Plat* een prachtige voorstelling over de harde werkelijkheid van kanker en de zachte momenten tussendoor.